

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVb/A/1516/1196 van 7 juni 2016
in de zaak 1213/0439/A/6/0407

In zake: de heer **Arthur DE DECKER**, wonende te 9000 Gent, Leebeekstraat 9

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het departement RWO, afdeling Oost-Vlaanderen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Paul AERTS
kantoor houdende te 9000 Gent, Coupure 5
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

*Tussenkomen-
partijen:*

1. de nv **VLAAMSE LANDMAATSCHAPPIJ**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Bart STAELENS
kantoor houdende te 8000 Brugge, Gerard Davidstraat 46 bus 1
waar woonplaats wordt gekozen

2. de **stad GENT**, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen, met kantoren te 9000 Gent, Botermarkt 1

3. het **college van burgemeester en schepenen** van de **stad GENT**, met kantoren te 9000 Gent, Botermarkt 1

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Sylvie KEMPINAIRE

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 7 maart 2013, strekt tot de vernietiging van de beslissing van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement RWO, afdeling Oost-Vlaanderen van 15 januari 2013 waarbij aan de eerste tussenkomen- partij een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend onder voorwaarden voor het inrichten van wandel, fiets- en ruiterspaden, het herinrichten en uitbreiden van wegbermen, het rooien van plantsoen, het aanplanten van straat- en dreefbomen en het herinrichten van wegen en gevaarlijke knooppunten in het kader van het landinrichtingsproject Parkbos Gent – Oude Spoorwegbedding.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 9840 De Pinte, Louis Van Houttepark zn/Stationsstraat zn en met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie B, nummers 660K, 661T, 584L, 580M en 579Z en op de percelen gelegen te 9052 Zwijnaarde (Gent),

Klossestraat zn/Rijvissechestraat zn en met als kadastrale omschrijving afdeling 24, sectie A, nummers 184/2, 187/2, 206/2, 348/2, 206/2 en sectie B, nummers 420/2 en 411/2.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend. De eerste tussenkomende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend. De tweede en derde tussenkomende partij hebben een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 18 februari 2014, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld en in voortzetting werd gesteld om de eerste tussenkomende partij de mogelijkheid te bieden een standpunt in te nemen over de door de Raad vastgestelde niet tijdige betaling van het verschuldigde rolrecht.

De partijen zijn opnieuw opgeroepen voor de openbare zitting van 25 februari 2014 in de eerste kamer, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld en in beraad werd genomen.

Bij beschikking van 30 maart 2016 heeft de voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen het beroep toegewezen aan de zesde kamer.

Bij tussenarrest van 31 maart 2016 heeft de voorzitter van de zesde kamer de debatten heropend teneinde het beroep *ab initio* te hernemen.

De partijen zijn opnieuw opgeroepen om te verschijnen voor de openbare zitting van 19 april 2016, waar de vordering tot vernietiging opnieuw werd behandeld.

Kamervoorzitter Karin DE ROO heeft verslag uitgebracht.

De heer Arthur DE DECKER die als verzoekende partij in persoon is verschenen, advocaat Sandro DI NUNTIO die *loco* advocaat Paul AERTS verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Samuel MENS die *loco* advocaat Bart STAELENS verschijnt voor de eerste tussenkomende partij, zijn gehoord.

De tweede en de derde tussenkomende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, zijn niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.27 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

1.

De nv VLAAMSE LANDMAATSCHAPPIJ verzoekt met een aangetekende brief van 17 april 2013 om in het geding te mogen tussenkomen. De voorzitter van de eerste kamer heeft met een beschikking van 7 mei 2013 de tussenkomende partij toegelaten om in de debatten tussen te komen.

De Raad heeft de eerste tussenkomende partij verzocht om het rolrecht van 100 euro overeenkomstig artikel 56 Procedurebesluit te storten binnen een termijn van vijftien dagen die ingaat de dag na de dag van de betekening van de aangetekende brief van de Raad van 15 mei 2013.

De eerste tussenkomende partij heeft het rolrecht op 6 juni 2013 en dus laattijdig gestort.

Artikel 4.8.21, §3, tweede lid VCRO bepaalt dat indien het rolrecht niet tijdig is betaald, het verzoekschrift tot tussenkomst niet-ontvankelijk wordt verklaard.

Gelet op het algemene rechtsbeginsel dat de strengheid van het decreet in geval van overmacht of van onoverwinnelijke dwaling kan worden gemilderd, krijgt de eerste tussenkomende partij op de openbare zitting de mogelijkheid om mondeling toelichting te geven over de redenen van de niettijdige betaling van het rolrecht en te duiden waarom deze redenen overmacht of onoverwinnelijke dwaling zouden uitmaken.

Op de openbare zitting van 18 februari 2014 verklaart de raadsman van de eerste tussenkomende partij geen verklaring te kunnen geven over de niet tijdige betaling van het rolrecht. De zaak werd in voortzetting gesteld naar de openbare zitting van 25 februari om de eerste tussenkomende partij toe te laten om hierover een standpunt in te nemen. De Raad kan enkel vaststellen dat de eerste tussenkomende partij hierover geen verder standpunt heeft ingenomen en op de zitting van 25 februari 2014 schriftelijk is verschenen.

Op de openbare zitting van 19 april 2016 heeft de eerste tussenkomende partij evenmin gebruik gemaakt van de mogelijkheid om overmacht, onoverkomelijke dwaling of een andere verantwoording voor het laattijdig betalen van het rolrecht aan te voeren.

De Raad verklaart het verzoek tot tussenkomst van de nv VLAAMSE LANDMAATSCHAPPIJ onontvankelijk.

2.

De stad GENT, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen, en het college van burgemeester en schepenen van de stad GENT verzoeken met een aangetekende brief van 6 mei 2013 om in het geding te mogen tussenkomen. De voorzitter van de eerste kamer heeft met een beschikking van 17 mei 2013 de tussenkomende partijen toegelaten om in de debatten tussen te komen.

2.1

De derde tussenkomende partij voert aan dat zij *“als bestuursorgaan welke betrokken is bij de vergunningsaanvraag”* over het vereiste belang beschikt in de zin van artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 2° VCRO. Zij wijst op het feit dat zij de bezwaarschriften ingediend tijdens het openbaar onderzoek onderzocht en weerlegd heeft en overeenkomstig artikel 4.7.26, §4, 2° VCRO een advies heeft uitgebracht.

Artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 2° VCRO samen gelezen met artikel 4.8.21, §1, eerste lid VCRO duidt *“de bij het dossier betrokken vergunningverlenende bestuursorganen”* aan als belanghebbenden die kunnen tussenkomen in een zaak bij de Raad.

De bestreden beslissing werd genomen binnen de bijzondere procedure, zoals bedoeld in artikel 4.7.26 VCRO. Artikel 4.7.26, §1 VCRO bepaalt dat een vergunning binnen de bijzondere procedure wordt afgeleverd door hetzij de Vlaamse Regering of de gedelegeerde stedenbouwkundige ambtenaar, hetzij de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar.

Ter zake heeft de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar de stedenbouwkundige vergunning verleend onder voorwaarden en kan alleen hij beschouwd worden als *“het bij het dossier betrokken vergunningverlenend bestuursorgaan”*.

In de bijzondere procedure heeft het college van burgemeester en schepenen alleen een adviserende functie overeenkomstig artikel 4.7.26, §4, 2° VCRO. In haar verzoekschrift tot tussenkomst verwijst de derde tussenkomende partij nog naar dit advies.

Anders dan in de reguliere procedure treedt het college van burgemeester en schepenen in de bijzondere procedure niet op als een vergunningverlenende overheid. De Raad oordeelt dan ook dat de derde tussenkomende partij niet beschouwd kan worden als een bij het dossier betrokken vergunningverlenend bestuursorgaan in de zin van artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 2° VCRO.

In de mate dat de derde tussenkomende partij zich nog lijkt te steunen op artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 6° VCRO als adviesverlenende instantie merkt de Raad op dat, op het moment van het indienen van de vordering en sinds de inwerkingtreding van artikel 4 van het decreet van 18 november 2011, dat artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 6° VCRO verving, het college van burgemeester en schepenen niet langer als een bij het dossier betrokken adviserende instantie, een beroep kon instellen bij de Raad.

De Raad verklaart het verzoek tot tussenkomst van het college van burgemeester en schepenen van de stad Gent, onontvankelijk.

2.2

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst van de tweede tussenkomende partij tijdig en regelmatig werd ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

De Raad verklaart het verzoek tot tussenkomst van de stad Gent, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen, hierna *“de tussenkomende partij”*, ontvankelijk.

IV. FEITEN

Op 28 februari 2012 (datum van het ontvangstbewijs) dient de eerste tussenkomende partij bij de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“Inrichting van wandel-, fiets- en ruiterspaden, de herinrichting en uitbreiding van wegbermen, het rooien van plantsoen, de aanplant van straat- en dreefbomen en de herinrichting van wegen en gevaarlijke knooppunten”*.

De aanvraag heeft betrekking op de inrichting van een voormalige spoorwegbedding als langzaam-verkeeras. Het voorwerp van de aanvraag omvat met name het inrichten van wandel-, fiets- en ruiterspaden, het herinrichten en uitbreiden van wegbermen, het rooien van plantsoen, het aanplanten van straat- en dreefbomen en het herinrichten van wegen en gevaarlijke knooppunten in het projectgebied ‘Parkbos’, een aaneengesloten open ruimte ten zuiden van de stadskern van Gent en deels ook op het grondgebied van De Pinte.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 14 september 1977 vastgestelde gewestplan ‘Gentse en Kanaalzone’ gelegen in woongebied, agrarisch gebied en landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

De percelen zijn eveneens gelegen binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Afbakening grootstedelijk gebied Gent - deelproject 6C Parkbos’, vastgesteld met

een besluit van de Vlaamse Regering van 9 juli 2010. Het tracé kent een overdruk 'dreef'. Langs het traject komen de volgende zoneringen voor: kasteelparkgebied, woongebied, zone voor landbouw en gebied voor dagrecreatie.

De percelen zijn niet gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

De percelen zijn gelegen binnen het bij ministerieel besluit van 21 december 1994 beschermd landschap 'Kastelensite Zwijnaarde'.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 26 maart 2012 tot 25 april 2012 in de stad Gent, wordt één bezwaarschrift en één petitielijst ingediend onder meer door de verzoekende partij.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 26 maart 2012 tot 25 april 2012 in de gemeente De Pinte, worden geen bezwaarschriften ingediend.

De nv Elia Asset adviseert op 20 maart 2012 voorwaardelijk gunstig.

De nv Fluxys adviseert op 21 maart 2012 voorwaardelijk gunstig.

Het departement Landbouw en Visserij – Duurzame Landbouwonwikkeling adviseert op 28 maart 2012 gunstig.

Onroerend Erfgoed – Archeologie stelt op 5 april 2012 geen bezwaar te hebben tegen de aanvraag, onverminderd de vondstmelding.

Onroerend Erfgoed adviseert op 5 april 2012 ongunstig omdat het fietspad voorzien wordt in grijze, uitgewassen betonverharding. Na overleg met alle betrokken partijen adviseert Onroerend Erfgoed op 15 oktober 2012 voorwaardelijk gunstig: het fietspad dient te worden aangelegd in gestabiliseerde halfverharding met een eventuele opsluiting met kasseisteen.

Infrabel adviseert op 12 april 2012 voorwaardelijk gunstig.

De deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen adviseert op 13 april 2012 voorwaardelijk gunstig.

Het Agentschap voor Natuur en Bos adviseert op 10 mei 2012 voorwaardelijk gunstig.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente De Pinte adviseert op 26 mei 2012 voorwaardelijk gunstig.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Gent adviseert op 15 november 2012 voorwaardelijk gunstig.

De verwerende partij beslist op 15 januari 2013 een stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

De aanvraag is principieel in overeenstemming met het geldende plan, zoals hoger omschreven.

Overwegende dat de voorliggende aanvraag uitvoering geeft aan een deel van het globaal inrichtingsplan 'Parkbos Gent — Oude spoorwegbedding', dat op zijn beurt kadert in het landinrichtingsproject Leie en Schelde.

Overwegende dat de realisatie van de langzaam-verkeer-as en dreef een belangrijk structurerend element is in deze groenpool. De as vormt de ruggegraat waarop andere recreatieve assen aantakken.

Dat, na realisatie van de geplande bruggen over de E40 en de Ringvaart, deze as ook de rechtstreekse, ontsluiting zal vormen van het Parkbos en het stadscentrum van Gent. Het fietspad zal zo onderdeel uitmaken van het bovenlokaal fietsroutenetwerk.

Overwegende dat het beoogde profiel voldoende rekening houdt met de landschappelijke context. De aanplanting van een (dubbele) bomenrij accentueert op gepaste wijze dit landschappelijke element en verhoogt hierdoor ook de leesbaarheid van de omgeving.

Dat met de voorgestelde materiaalkeuze wordt een optimaal evenwicht gevonden tussen enerzijds de landschappelijke integratie en anderzijds de functionele kwaliteiten.

Gelet het voorwaardelijk gunstig advies van het college van burgemeester en schepenen van Gent.

Overwegende dat tijdens het openbaar onderzoek 1 bezwaarschrift en 1 petitielijst werden ingediend. Dat de bezwaren grondig onderzocht en ongegrond werden verklaard.

Gelet het voorwaardelijk gunstig advies van het college van burgemeester en schepenen van De Pinte. Gelet het gunstig advies van de Deputatie en het Departement Landbouw en Visserij — Duurzame Landbouwwontwikkeling.

Gelet het voorwaardelijk gunstig advies van nv Fluxys, nv Elia Asset, het Agentschap voor Natuur en Bos en Infrabel.

Gelet dat Onroerend Erfgoed — Archeologie geen bezwaar uitte tegen de voorliggende aanvraag, onverminderd de vondstmelding.

Gelet het voorwaardelijk gunstig advies van Onroerend Erfgoed, waarbij wordt gesteld dat het fietspad in beschermd waardevol landschappelijk en agrarisch gebied dient aangelegd in gestabiliseerde halfverharding met eventuele opsluiting met kasseisteen, ipv de voorziene verharding in uitgewassen beton.

Overwegende dat, vermits de werken plaatsvinden in een beschermd landschap, het advies van Onroerend goed bindend is. Dat de vergunningsaanvrager en de overige betrokken partijen zich akkoord verklaarden met dit advies. Dat een gewijzigd plan met doorsnede van het aan te leggen pad in halfverharding werd overgemaakt op 4/12/2012. Dat dit plan, met de voorwaarde dat het fietspad dient aangelegd in gestabiliseerde halfverharding, deel uitmaakt van deze vergunning en als bijlage wordt aangehecht.

Het ontwerp komt niet voor op de lijst gevoegd als bijlage 1 en 11 van de Europese richtlijn 85/337/EEG, noch op de lijst gevoegd als bijlage I en II van het Project-m.e.r.-besluit. Bijgevolg dient geen milieueffectenrapport te worden opgesteld.

Gelet het bovenstaande wordt besloten dat de aanvraag, mits het naleven van de onderstaande voorwaarden, in overeenstemming is met de goede plaatselijke ruimtelijke ordening en in aanmerking komt voor vergunning.

...

BIJGEVOLG WORDT OP 15-01-2013 HET VOLGENDE BESLIST:

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar geeft de vergunning af aan de aanvrager, die ertoe verplicht is

...

2° de volgende voorwaarden na te leven:

- *De uitvoering van de fietspaden gelegen in beschermd waardevol landschappelijk en agrarisch gebied dienen, in toepassing van het advies van Onroerend Erfgoed en volgens het bijgevoegd aangepast plan, te worden uitgevoerd in gestabiliseerde halfverharding.*
- *De voorwaarden opgelegd door het college van burgemeester en schepenen van Gent.*
- *De voorwaarden opgelegd door het college van burgemeester en schepenen van De Pinte.*
- *De vondstmelding, zoals aangehaald in het schrijven van Onroerend Erfgoed.*
- *De voorwaarden opgelegd in het advies van Infrabel, het Agentschap voor Natuur en Bos, nv Elia Asset en nv Fluxys.*

...”

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij omschrijft als volgt haar belang bij de voorliggende vordering:

“ ...

*Het **belang** van de verzoeker in deze zaak is dat hij ingevolge de geschonden voorgeschreven regelgeving en beginselen van behoorlijk bestuur ten onrechte de gevolgen moet ondergaan van de toegekende stedenbouwkundige vergunning die aanzienlijke gevolgen heeft voor het milieu waarin hij woont, leeft en recreëert. Door deze werken wordt het beschermde landschap kastelensite en de groenpool Parkbos immers heringericht door het aanleggen van een meer dan een kilometer lange weg waarvan naar verluidt naast voetgangers en ruiters zal worden gebruik gemaakt door een 300-tal fietsers/uur tijdens de spits. Ingevolge het niet naleven van de substantiële vormgebruiken werd de verzoeker niet in de mogelijkheid gesteld alle mogelijke alternatieven voor deze werken in het Parkbos te laten onderzoeken en verleent de vergunning geen uitsluitel over de vraag of deze vergunde werken wel opportuun zijn en geen milderende maatregelen moeten worden voorzien. De vergunde wegenwerken hebben bovendien als doel een verbinding te realiseren voor zwakke weggebruikers naar het portaal Maaltebruggepark en naar Gent, pal voor de woning van de verzoeker.*

...”

2.

De tussenkomende partij betwist het belang van de verzoekende partij.

De tussenkomende partij betoogt dat de verzoekende partij, door te stellen dat de werken gevolgen zouden hebben voor een grotere omgeving dan haar woning en voor het milieu in het algemeen,

geen onderscheid maakt tussen het algemeen belang en haar persoonlijk belang en een *actio popularis* instelt.

Subsidiair voert zij aan dat de verzoekende partij geen enkel stuk voorlegt om de zogenaamde hinder die volgens de tussenkomende partij niet concreet omschreven wordt, aan te tonen. Om deze redenen acht de tussenkomende partij het beroep niet ontvankelijk.

3.

De verzoekende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

Volgens het artikel 4.8.11.§1 VCRO kan elke natuurlijke persoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen KAN ondervinden als gevolg van de vergunningsbeslissing beroep bij de RVVB instellen.

Het belang van de verzoeker in deze zaak is, zoals omschreven in het verzoekschrift en mede ondertekend door een groep buurtbewoners, dat hij ingevolge de geschonden voorgeschreven regelgeving en beginselen van behoorlijk bestuur ten onrechte de gevolgen moet ondergaan van de toegekende stedenbouwkundige vergunning die aanzienlijke gevolgen heeft voor het milieu waarin hij woont, leeft en recreëert. Door deze werken wordt het beschermde landschap kastelensite en de groenpool Parkbos immers heringericht door het aanleggen van een meer dan een kilometer lange weg waarvan naar verluidt naast voetgangers en ruiters zal worden gebruik gemaakt door een 300-tal fietsers/uur tijdens de spits. Ingevolge het niet naleven van de substantiële vormgebruiken werd de verzoeker niet in de mogelijkheid gesteld alle mogelijke alternatieven voor deze werken in het Parkbos te laten onderzoeken en verleent de vergunning geen uitsluitel over de vraag of deze vergunde werken wel opportuun zijn en geen milderende maatregelen moeten worden voorzien. De vergunde wegenwerken hebben bovendien als doel een verbinding te realiseren voor zwakke weggebruikers van uit De Pinte naar het portaal Maaltebruggepark en naar Gent, pal voor de woning van de verzoeker, waardoor zijn rust, privacy en zicht wordt aangetast.

*Het is derhalve duidelijk dat de verzoeker hinder en nadelen kan ondervinden als gevolg van de vergunningsbeslissing en het verzoek derhalve ontvankelijk is. Dit wordt trouwens ook niet betwist door de verweerder en de eerste tussenkomende partij. Het is merkwaardig genoeg enkel de tweede tussenkomende partij die deze ontvankelijkheid betwist. Nochtans heeft het Gentse College van Burgemeester en Schepenen het bezwaarschrift dat door de verzoeker tijdens het openbaar onderzoek op 25 april 2012 was ingediend, en dat was mede ondertekend door 38 personen, toen wel degelijk ontvankelijk beschouwd en beantwoord. Voor de volledigheid zij er ook op gewezen dat de verzoeker deel uit maakt van het Buurtcomité Maaltemeers, het stedelijk Overlegplatform Zwijnaarde en de provinciale Klankbordgroep Parkbos en in die hoedanigheid mee vorm geeft aan het stedelijk participatiebeleid zoals vastgelegd in het bestuursakkoord 2013-2018. Hij heeft dus voldoende andere kanalen voor een *actio popularis* en maakte in het verzoekschrift wel degelijk onderscheid tussen zijn persoonlijk belang en het algemeen belang.*

...”

Beoordeling door de Raad

1.

Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO in principe dat de verzoekende partij, als natuurlijke persoon of als

rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is.

Wel zal de verzoekende partij het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zal de verzoekende partij dienen aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of zal ondervinden.

2.

Samen met de tussenkomende partij stelt de Raad vast dat de verzoekende partij haar belang vrij summier omschrijft en zich daarbij voornamelijk beperkt tot een uiteenzetting in zeer algemene bewoordingen. Zo stelt de verzoekende partij dat zij *“ten onrechte de gevolgen moet ondergaan van de toegekende stedenbouwkundige vergunning die aanzienlijke gevolgen heeft voor het milieu waarin hij woont, leeft en recreëert.”* Zij maakt evenwel op geen enkele wijze duidelijk wat dan wel de aard en de omvang zijn van die “aanzienlijke gevolgen” die zij meent te ondergaan.

In dit verband verduidelijkt de verzoekende partij enkel dat *“het beschermde landschap kastelensite en de groenpool Parkbos worden heringericht door het aanleggen van een meer dan een kilometer lange weg”* en dat die weg *“naar verluidt”* niet enkel door voetgangers en ruiters zal worden gebruikt, maar ook *“door een 300-tal fietsers/uur tijdens de spits”*. Het loutere gegeven dat het projectgebied zal worden heringericht en dat er een weg van meer dan een kilometer zal worden aangelegd, dat de verzoekende partij niet in de mogelijkheid werd gesteld om alternatieven voor de vergunde werken te laten onderzoeken en dat de bestreden beslissing geen uitsluitel biedt over de opportuniteit van het vergunde, volstaat echter niet om te verduidelijken welke hinder of nadelen de gevraagde (her)inrichting voor de verzoekende partij kan veroorzaken.

Bij het onderzoek naar het belang van de verzoekende partij mag de Raad rekening houden met het gehele verzoekschrift, met inbegrip van het deel waar de wettigheidskritieken worden geformuleerd. Het verzoekschrift lijkt echter de exceptie van de tussenkomende partij deels te bevestigen nu de verzoekende partij in de uiteenzetting van het eerste middel voornamelijk verwijst naar *“de bewoners van het Rijnvissechepark”* en stelt dat *“de hoeveelheid gebruikers van de route door het Rijnvissechepark onvermijdelijk de huidige rust aanzienlijk [zullen] verstoren en dus een negatieve invloed hebben op het residentiële karakter van de buurt”*. Het wordt niet betwist dat de verzoekende partij geen bewoner is van het Rijnvissechepark. De verzoekende partij dient aan te geven welk persoonlijk belang zij bij de voorliggende vordering heeft, een beroep in het belang van iemand anders is uitgesloten.

In het licht van de exceptie van de tussenkomende partij voegt de verzoekende partij in haar wederantwoordnota nog toe dat haar rust, privacy en zicht worden aangetast door de weg pal voor haar woning. Hoewel de verzoekende partij hiermee niet buiten de grenzen van haar verzoekschrift treedt, merkt de Raad op dat de verzoekende partij hiermee evenmin haar belang aannemelijk maakt. De Raad stelt vooreerst vast dat de verzoekende partij zich opnieuw lijkt te beperken tot het louter poneren van haar eigen standpunt, maar dit op geen enkele wijze toelicht.

Waar de verzoekende partij aanvoert dat de vergunde werken tot doel hebben een verbinding te realiseren voor zwakke weggebruikers *“pal voor diens woning”*, merkt de Raad op dat deze stelling geen steun vindt in het dossier. De woning van de verzoekende partij is op een afstand van meer dan 800 meter van de vergunde werken gelegen.

De Raad stelt vast dat uit de vergunde plannen en de bestreden beslissing duidelijk blijkt dat met de bestreden beslissing een vergunning wordt verleend voor de inrichting van een voormalige spoorwegbedding als langzaam-verkeersas, maar dat het voorwerp van de bestreden beslissing slechts betrekking heeft op 'een eerste fase' in het projectgebied Parkbos, zoals opgenomen in het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Afbakening grootstedelijk gebied Gent, deelproject 6C Parkbos', met meer bepaald de werken tussen de Klossestraat en de Rijnvissestraat te Gent en de omgeving van de Stationsstraat in De Pinte. De bestreden beslissing omvat niet de "*verbinding voor zwakke weggebruikers*" in de Leebeekstraat, waar volgens het verzoekschrift de woning van de verzoekende partij gelegen is.

De door de verzoekende partij aangevoerde hinder of nadelen die verbonden zijn met het realiseren van een langzaam-verkeersas in de Leebeekstraat, vloeien dus niet voort uit de bestreden beslissing. Uit het dossier blijkt dat de werken en vergunningsaanvragen in drie fasen zijn opgedeeld en dat de fase die aanleiding zal geven tot het realiseren van de verbinding ter hoogte van de Leebeekstraat, waar de woning van de verzoekende partij gelegen is, samenhangt met de aanleg van fietsbruggen over de Ringvaart/R4 en de E40, waarvan de studies ter voorbereiding van de vergunningsaanvraag nog niet waren afgerond op het moment dat de bestreden beslissing werd genomen.

De vaststelling dat het traject niet als een geheel wordt aangelegd en dat de bestreden beslissing slechts een deel van een traject betreft, wordt bevestigd door de verzoekende partij in het vierde middel. In dat middel stelt de verzoekende partij immers dat het project opgedeeld is in fasen en dat "*de aanvraag geen betrekking heeft op het traject (...) tussen de Rijnvissestraat en de E40.*" De verzoekende partij is van mening dat door deze opsplitsing "*wordt verdoezeld dat het inrichtingsplan (...) tevens de overbrugging van de E40, de R4 en de Ringvaart omvat*". Volgens de verzoekende partij gebeurt deze opsplitsing van het project "*zonder enige aanduiding wanneer er een stedenbouwkundige vergunning zal worden aangevraagd voor de overige delen van het traject*" en ze werpt op dat het niet getuigt van een goede ruimtelijke ordening om een vergunning te verlenen voor paden "*naar bruggen die er misschien nooit komen.*" Het betreft volgens haar "*nog niet gerealiseerde bruggen die door andere instanties moeten worden gerealiseerd en er misschien nooit zullen komen*". Hieruit blijkt dat de verzoekende partij zelfs van oordeel is dat de bouw van de bruggen eerder hypothetisch is.

Uit de uiteenzetting van de verzoekende partij kan enkel afgeleid worden dat zij de hinder of nadelen die ze persoonlijk kan ondervinden voornamelijk lijkt te enten op de later te vergunnen fietspaden en -bruggen, die zoals reeds vastgesteld niet het voorwerp uitmaken van de huidige bestreden beslissing. De verzoekende partij laat na uiteen te zetten welke concrete hinder of nadelen zij kan ondervinden van de realisatie van het deel van het traject dat met de bestreden beslissing is vergund.

Bijkomend merkt de Raad op dat de verzoekende partij met een aangetekende brief van 1 april 2016 een beroep tot schorsing van de tenuitvoerlegging en vernietiging heeft ingesteld tegen de beslissing van 10 februari 2016 van de verwerende partij waarbij de aanleg van fietsers- en voetgangersbruggen over de Ringvaart/R4 en over de E40 en de aanleg van een fietspad tussen de Rijnvissestraat en de E40 worden vergund. Deze zaak is bij de Raad geregistreerd onder rolnummer 1516/RvVb/0498/SA. Met deze beslissing van 10 februari 2016 wordt het deel van het traject in de Leebeekstraat vergund, met hellingen voor de aansluitingen op de bruggen. Dit bevestigt bovenstaande vaststelling dat de verzoekende partij met het beroep tegen de bestreden beslissing vooruitloopt op de ondertussen vergunde fietspaden en -bruggen in haar woonomgeving.

3.

Gelet op het voorgaande maakt de verzoekende partij, naar het oordeel van de Raad, niet voldoende aannemelijk dat zij persoonlijk als belanghebbende derde door de bestreden beslissing rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden en lijkt zij eerder een *actio popularis* te voeren.

De exceptie van de tussenkommende partij is gegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de nv VLAAMSE LANDMAATSCHAPPIJ is onontvankelijk.
2. Het verzoek tot tussenkomst van de stad Gent is ontvankelijk
3. Het verzoek tot tussenkomst van het college van burgemeester en schepenen van de stad Gent is onontvankelijk.
4. Het beroep wordt verworpen.
5. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.
6. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 300 euro, ten laste van de tussenkommende partijen, ieder ten belope van een bedrag van 100 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 7 juni 2016, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, zesde kamer, samengesteld uit:

Karin DE ROO, voorzitter van de zesde kamer,
met bijstand van

Ben VERSCHUEREN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de zesde kamer,

Ben VERSCHUEREN

Karin DE ROO